

REVEREIL-SERIE

JEZUS' ONDERWIJS OVER DE
NIEUWE GEBORTE

LUDWIG G. TREVIRANUS

No. 561

JANUARI 2020

LUDWIG G. TREVIRANUS

Ludwig Georg Treviranus werd op 6 januari 1676 geboren in Speier. Na het voltooien van zijn theologische studie in Heidelberg, werd hij in januari 1698 hofprediker op het slot Schaumburg aan de Lahn, niet ver van de stad Dietz. Drie jaar later al werd hij predikant in de stad Nassau, en weer drie jaar later, in 1704, keerde hij terug in het gebied van Schaumburg, naar Holzappel. Hij stond daar in hoog aanzien bij de landheren. Maar in 1708 nam hij het onverwachte beroep aan van de gemeente van de St. Pauli-Kirche in Bremen. Daar werd hij de stamvader van een geslacht dat beroemd geworden is in de geschiedenis van deze kleine vrijstaat.

De prediking van de begaafde Treviranus bracht heel veel mensen onder zijn gehoor. Met grote ijver legde hij zich verder toe op het catechetisch onderwijs voor de jeugd der gemeente. Voor het eerst voerde hij hier het onderwijs in voorafgaand aan de belijdenis van het geloof, ondanks allerlei tegenstand. Dezelfde ijver spreidde hij ten toon in de pastorale zorg.

Hij was van harte de rechtzinnige, reformato-
sche leer toegegaan. Het in die tijd steeds ver-
der groeiende piëtisme kreeg blijvende invloed
in zijn leven.

Hoewel hij wars was van alle strijd lust, werd
hij toch verwickeld in een heftig conflict. De
aanleiding was een geschrift dat hij in 1720
uitgaf. Het was een preek over de tekst: 'Wie is
het die verdoemt? Christus is het Die gestorven
is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die
ook ter rechterhand Gods is, Die ook voor ons
bidt' (Romeinen 8:34). De titel was: "Ruhm der
Gläubigen in dem Tode Jesu gegen alle Ver-
damnis" ("De roem der gelovigen in de dood
van Jezus tegen alle verdoemenis"). In deze
preek behandelde hij op een volstrekt liefdevol-
le manier de leer der Reformatie dat Christus
alleen voor de uitverkorenen gestorven is. Hel-
der en krachtig toonde hij aan dat ook Luther
en de andere reformatoren dit hebben geleerd.
Er kwam veel verzet tegen het geschrift van
hoge kerkleiders. Eén van hen publiceerde een
strijdschrift met de titel: "Ware roem uit het
Evangelie over de algemene genade van God,
dat Christus voor alle mensen gestorven is". Na

jaren van heftige strijd schreef Treviranus in 1726 een “Onontkoombare verdediging” van zijn preek. Aan het slot ervan schrijft hij dat hij in deze strijd nu niet meer naar zijn ‘Feder’ (ganzenveer of pen) zou grijpen.

Na een zeer arbeidzaam en gezegend leven is Treviranus op 16 juli 1757 in Bremen gestorven. Opgenomen in de heerlijkheid van God waarvan hij tijdens zijn leven een getrouwe getuige is geweest.

Bron: Allgemeine Deutsche Biographie, Band 38 Jahrgang 1894.

De hiernavolgende preek is herschreven in de taal en stijl van het hedendaagse Nederlands. Ze is afkomstig uit zijn Evangeliën-postille: “De waarheit in Jezus” aangewezen uit de zogenaamde Zondaagsche Evangelien, verhandelt van L.G. Treviranus te Bremen, vertaald uit het Hoogd., twee deelen (Groningen 1737); 2^e dr. met een voorrede van prof. Cornelius van Velzen te Groningen (Groningen 1750).

JEZUS' ONDERWIJS OVER DE NIEUWE GEBORTE

door

LUDWIG G. TREVIRANUS

*“Jezus antwoordde en zeide tot hem:
Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij
dat iemand wederom geboren wordt,
hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.”*

Johannes 3:3

Ooit heeft God de Heere het leger van de kinderen Israëls met Zijn sterke hand in het beloofde land gebracht om dat daadwerkelijk in bezit te nemen. De Heere deed dat door op een wonderlijke manier de Jordaan droog te leggen. Daarna gaf Hij Jozua een opmerkelijke opdracht: ‘Maak u stenen messen, en besnijd weer de kinderen Israëls ten tweeden male’ (Jozua 5:2). We mogen dit niet uitleggen alsof

degenen die al besneden waren, nog een keer besneden moesten worden. Maar dit gebeurde met de jongeren die in de woestijn geboren waren. Over hen wordt in vers 5 nadrukkelijk gezegd: ‘Want al het volk, dat er uittrok, was besneden; maar al het volk, dat geboren was in de woestijn op de weg, nadat zij uit Egypte getrokken waren, hadden zij niet besneden.’ Deze groep maakte het grootste deel van het volk uit, omdat alle mannen van twintig jaar oud en daarboven die uit Egypte getrokken waren, in de woestijn de dood gevonden hadden.

De besnijdenis, die vanaf de uittocht uit de Egyptische slavendienst was verzuimd, werd hier weer ingevoerd. Omdat die nieuwe generatie nu het grootste deel van het volk uitmaakte, leek het net alsof het hele uit Egypte vertrokken volk opnieuw besneden werd. De Heere wilde dat dit zou gebeuren vóórdát ze in Kanaän zouden aankomen; ze mochten het land niet als een onbesneden volk bezitten.

Wij weten dat de voorhuid van het vlees een beeld is geweest van de zonde en de natuurlijke

verdorvenheid, waarin wij allen ontvangen en geboren zijn (Colossenzen 2:13). De besnijdenis is een beeld van de besnijdenis van het hart die plaatsvindt door ware bekering (Deuteronomium 30:6); dit wordt een nieuwe geboorte genoemd die in de geest en niet in de letter geschiedt (Romeinen 2:29).

Het land Kanaän was een beeld van de geestelijke rust en van het Koninkrijk van God met al zijn heerlijke goederen. In dat Koninkrijk kon Jozua het volk niet brengen - dat is voorbehouden aan de Heere Jezus Christus, de in het vlees geopenbaarde en door lijden volmaakte Leidsman van de zaligheid. Hij brengt Zijn kinderen in het hemelse Kanaän (Hebreeën 4). God de Heere wilde niet dat de Israëlieten Kanaän binnengingen voordat zij voor de tweede keer besneden waren. Zo is het ook niet mogelijk het geestelijke en hemelse Kanaän, het Koninkrijk van God, binnen te gaan zonder dat het hart besneden wordt door ware vernieuwing en wedergeboorte. Het is onze dierbare Heiland Zelf Die deze hoogst belangrijke waarheid

uitspreekt in de tekst van het Evangelie die nu voor ons ligt: *‘Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.’*

We vinden in dit hoofdstuk een geestelijke leider van de Joden, Nicodemus, die in de nacht bij Jezus komt om van Hem onderwijs te ontvangen over de weg van de zaligheid. Hij laat hierin aan de Heiland iets zien van zijn geloof in Hem, hoewel dat nog heel zwak is, en er nog veel dingen zijn die hij niet begrijpt. De Heere Jezus ziet zijn oprechte verlangen, en spreekt daarom nadrukkelijk met hem over de meest wezenlijke inhoud van de zaligheid, namelijk de wedergeboorte en het geloof in Hem. Hij begint met Nicodemus te wijzen op de noodzaak van de wedergeboorte, daarna haar oorsprong uit water en Geest, en ten slotte hoe zij op een verborgen manier tot stand komt door de Geest, Die in Zijn werk vergeleken wordt met de wind. De Heiland wijst er in dit

onderwijs in onze tekst met nadruk op dat men alleen door een nieuwe geboorte in het Koninkrijk van God kan komen. Wij moeten in deze woorden op twee dingen letten:

1. De nieuwe geboorte, of wat het betekent wedergeboren te worden.
2. De noodzaak van de wedergeboorte tot zaligheid.

1.

De Heere Jezus spreekt over deze nieuwe geboorte niet in eigenlijke, maar in oneigenlijke zin; niet van een lichamelijke, maar van een geestelijke geboorte. De genade die God aan de mens bewijst, kan wat de omstandigheden en de hoedanigheden betreft met een lichamelijke geboorte vergeleken worden. De bekering lijkt op een geboorte, omdat zij een nieuwe schepping is en in dit verband een nieuw geestelijk begin. Zij is een krachtig werk van genade en ontferming van God in een uitverkoren zondaar, waardoor hij geheel vernieuwd wordt. Hij wordt uit een staat van zonde en geestelijke

dood overgezet in een staat van genade.

Wij willen daarom onze aandacht richten op:

- a. de Bewerker van deze nieuwe geboorte;
- b. de personen die deze nieuwe geboorte ontvangen;
- c. het middel waardoor deze nieuwe geboorte wordt gewerkt;
- d. wat er aan deze nieuwe geboorte voorafgaat;
- e. waarom dit werk een nieuwe geboorte of een wedergeboorte genoemd wordt.

a. De Bewerker van de wedergeboorte is de ontfermende God van het verbond, Die de zondaar ziet liggen in zijn bloed (Ezechiël 16:6), en over wie Hij in liefde en ontferming innerlijk bewogen is. Hij is de drie-enige God: de Vader Die dit uitwerkt in Christus door de Heilige Geest. Het water waarover in vers 5 gesproken wordt, is de zuivere gehoorzaamheid van Jezus Christus en de verdienste van Zijn bloed. Dat water wordt door de Heiland aan de Heilige Geest verbonden, als Hij zegt dat een

mens daaruit geboren moet worden. Daarom wordt de opstanding van Jezus Christus uit de doden de oorzaak van de wedergeboorte genoemd (1 Petrus 1:3).

Naar de orde van God in het werk van de genade is het de Heilige Geest Die de zaligheid aan de mensen toepast en deze aan hen als hun eigendom schenkt. De zaligheid die van de Vader afkomstig is en door de Zoon is verdiend. Om deze reden wordt voornamelijk de Heilige Geest als de belangrijkste Bewerker van de wedergeboorte beschouwd (vers 5-6 en 8; Titus 3:5).

b. De persoon in wie de Heilige Geest de wedergeboorte werkt, is de uitverkoren zondaar. Niemand kan dit werk ontvangen dan alleen zij die God van eeuwigheid uit de ellendige menigte van zondaren tot het leven heeft uitverkoren om 'het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn' (Romeinen 8:29). Alleen deze mensen zullen door de krachtige roeping naar het voor-nemen van God komen, en dit is de inhoud van

deze nieuwe geboorte. Geen andere mensen zullen geloven dan zij die verordineerd waren tot het eeuwige leven (Handelingen 13:48). Deze genade vloeit alleen voort uit het eigen voornemen en de genade van God, zoals Paulus zegt: ‘Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, vóór de tijden der eeuwen’ (2 Timotheüs 1:9). En Jakobus schrijft: ‘Naar Zijn wil heeft Hij ons gebaard door het Woord der waarheid, opdat wij zouden zijn als eerstelingen van Zijn schepselen’ (Jakobus 1:18).

c. Het middel nu waardoor de Heilige Geest dit grote werk tot stand brengt, is de prediking van het heilig Evangelie, het Woord der waarheid, zoals we dat zojuist hoorden. God houdt er in Zijn omgang met de mens rekening mee dat de mens een redelijk verstand heeft. Hij brengt de mens de werkelijkheid onder ogen; Hij geeft hem liefelijke beloften en krachtige

waarschuwingen, en Hij maakt dat die door Zijn verborgen kracht in het hart van een mens werkelijkheid worden. Zo'n mens wordt overtuigd en gaat vrijwillig en met heel zijn inzet aan het werk. De werkzaamheden die God in zijn hart heeft gegeven, worden nu aan de mens toegeschreven alsof hij ze zelf heeft gedaan. Daarom wordt het Woord van het Evangelie het zaad van de wedergeboorte genoemd (1 Petrus 1:23). Paulus, die als een instrument in Gods hand de Korinthiërs tot het geloof had gebracht, noemt zichzelf een vader: 'want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld' (1 Korinthe 4:15).

Het Evangelie kan daarom vergeleken worden met zaad dat uitgestrooid wordt en dat terecht komt in een goede aarde. Het wordt als het ware één met de grond, het schiet wortels en het groeit op en draagt vrucht (Mattheüs 13:23; Lukas 11:28).

We kunnen dit ook duidelijk lezen in de geschiedenis van Maria, de moeder van Jezus, toen haar werd aangekondigd dat zij de Heiland

ontvangen en baren zou. De engel verkondigde aan deze gezegende maagd het grote en gezegende voornemen van God, maar zij kon het in het begin niet begrijpen. Ze dacht dat het onmogelijk was, tegen de loop van de natuur, en zij erkende dat zij dit ook niet waard was. Maar toen hoorde zij dat de grote God, voor Wie niets onmogelijk is, dit in Zijn overvloedige goedheid bij haar wilde doen. Daarop werd dit woord voor haar zó beminnelijk en aantrekkelijk dat zij stopte met het redeneren en zich aan God overgaf. Zij was bereidwillig alles te doen wat Hij van haar vroeg. En God vervulde aan haar alles wat Hij gezegd had en wat God aan haar had laten verkondigen.

Zo gaat het ook met de uitverkoren zondaar. God laat hem het Woord van het Evangelie verkondigen. Hij laat hem met klem weten dat Hij in Christus Jezus het goede met hem voorheeft naar de rijkdom van Zijn goedheid en naar de grootte van Zijn vermogen. En dan werkt God daarnaast in het verstand en in het hart. Voor de mens wordt dit woord zó heerlijk en

aantrekkelijk om het te geloven dat hij dat als zijn eigendom aanneemt. Op dit woord geeft hij zich over aan God in Christus Jezus met het hartelijke verlangen dat dit alles in zijn leven vervuld mag worden. En zo wordt het werk van de wedergeboorte in hem door de kracht van God ten uitvoer gebracht.

d. De inhoud van het werk dat in de mens plaatsvindt, kan kort worden samengevat: hij gaat van een toestand van totale zondigheid en van een geestelijke dood over in een toestand van geestelijk leven en het ontvangen van genade. Dit betekent dat de hele mens veranderd wordt (Romeinen 12:2).

Dit is een totale en werkelijke verandering. Het is een totale verandering van de hele mens, zowel van binnen als van buiten. Die verandering begint in het innerlijke leven, dus in het verstand, in de wil en het hart. De verandering in het verstand is er de oorzaak van dat de mens zijn grote en totale verdorvenheid ziet, en ook zijn totale verlorenheid en onmacht om zichzelf

te helpen. Daarbij komt dat ook alle dingen waarvan hij tot nu toe hulp en heil verwachtte en die hem genoegen en voldoening gaven, hun waarde en aantrekkelijkheid gaan verliezen. Door deze verandering ziet een mens zichzelf minder worden. Hij wordt tot niets. En God wil net als in de eerste schepping, door een nieuwe schepping opnieuw iets uit niets maken.

Aan de andere kant krijgt de mens zicht op het grote heil in Christus Jezus, de Bron van de eeuwige zaligheid, en wat God hem in het Evangelie aanbiedt. Zo krijgt de mens ogen om te zien, en verlichte ogen van het verstand. Hij komt met de verloren zoon tot zichzelf, en hij gaat met ernst en oprechtheid de toestand van zijn ziel overdenken.

Bovendien krijgt hij een nieuw hart en een nieuwe geest (Ezechiël 36:26), en een gebroken en verslagen hart (Psalm 51:19). Er ontstaat een intense droefheid over de zonde en een droefheid naar God. Daardoor krijgt de mens een afschuw van zichzelf en van zijn vorige leven - dat is nu voor hem een verschrikking ge-

worden. Hij neemt zich voor zijn hele leven te veranderen, de zonde te haten met een oprecht hart en God lief te hebben: ‘Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar de inwendige mens’ (Romeinen 7:22).

In het bijzonder zal de mens zich wenden tot Jezus Christus om bij Hem de ware toevlucht te zoeken en Hem door het ware geloof aan te grijpen. De mens heeft Christus nodig als een veilige Schuilplaats, en alleen door het werk van Christus wil hij zalig worden. Dan wordt God voor deze mens het enige en grootste bezit en hij geeft zijn hart aan God als zijn enige Heere en Koning (Spreuken 23:26).

In zijn vorige leven had hij geluisterd naar de verlangens van zijn hart; hij volgde de wil van zijn vlees en van zijn gedachten. Hij wil nu alleen God gehoorzamen, en noemt Hem: ‘Mijn Heere en mijn God.’ Het streven van de mens wordt nu ook totaal anders; zoals hij vroeger alleen maar voor zichzelf leefde, richt hij zich nu in alles op God en Zijn eer. Zijn eten, drinken, werken, slapen en alles wat hij doet, is op

dit doel gericht. Het is zijn hoogste en aanhoudende verlangen dat hij met lichaam en ziel en alles wat hij bezit, in zijn leven en ook in de eeuwigheid de eer van God zal mogen bedoe-
len.

Deze verandering heeft ook gevolgen voor de neigingen van zijn hart. De oude natuur van de mens krijgt nu niet meer de vrije teugel waardoor deze tot allerlei uitspattingen kon komen. Hij wordt nu bedwongen onder het juk van Jezus Christus en hij moet nu in gebondenheid buigen onder het gezag van een vernieuwde wil. Dit wordt ook zichtbaar in de manier waarop de mens zijn lichaam gebruikt. Het rechteroog dat zondigt, wordt uitgetrokken; de rechterhand die zondigt, wordt afgehouden (Mattheüs 5:29-30 en 19:8), mond en oren en alle andere ledematen willen de zonde niet langer dienen; ze verliezen daarvoor hun kracht en gaan leven overeenkomstig de wil van God. Dan geldt voor deze mens: 'En stelt uw leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelf Gode, als uit de doden

levend geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid' (Romeinen 6:13).

Zo is de mens werkelijk in een andere staat terechtgekomen; hij bekeert zich 'van de duisternis tot het licht en van de macht van de satan tot God' (Handelingen 26:18). Hij wordt getrokken 'uit de macht der duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde' (Colossenzen 1:13). We zullen het straks nog zien. Dit is ook een duurzame verandering die eeuwig blijft bestaan. Een mens kan net zomin tot zijn vroegere zonden en tot zijn oude natuurlijke staat terugkeren als een geboren kind weer kan terugkeren tot de buik van zijn moeder. 'Want de genadegiften en de roeping Gods zijn onberouwelijk' (Romeinen 11:29). 'En eenieder, die leeft, en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid' (Johannes 11:26), en dan wordt de geestelijke dood bedoeld. God is begonnen met een goed werk in de harten en zij mogen er zeker van zijn en erop vertrouwen 'dat Hij, die in u een goed werk

begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus' (Filippenzen 1:6).

e. Dit werk van God in de zondaar wordt een geboorte, een nieuwe geboorte of een wedergeboorte genoemd. Het is in de eerste plaats een geboorte, omdat een mens zelf daartoe niets bijdraagt. Een mens heeft van zichzelf niets waarmee hij God daartoe kan bewegen, net zomin als iemand aan zijn eigen geboorte kan bijdragen. De genade komt soms tot de allergrootste zondaar op een moment dat hij zich het felst tegen de Heere verzet. Hierdoor wordt de rijkdom van de goddelijke barmhartigheid het meest zichtbaar. We zien dit duidelijk in het voorbeeld van Paulus aan wie de Heere een nieuw hart gaf, juist toen hij Hem het allerergst bestreed (Handelingen 9:1; 1 Timotheüs 1:13 en 16).

Het wordt een geboorte genoemd omdat deze verandering van de mens niet zonder pijn plaatsvindt, zoals bij de lichamelijke geboorte. Deze pijn bestaat in angst en diepe schaamte

voor God. Bij de één duurt dit korter, bij een ander langer, totdat men met de hulp van Gods onoverwinnelijke kracht een oprecht en vurig voornemen krijgt om door alle bezwaren van het vlees, het verstand en de wereld heen te breken.

Het wordt een geboorte genoemd, omdat de mens in groot gevaar is om eeuwig verloren te gaan, als hij niet dóórbreekt en de goddelijke genade in het geloof aangrijpt. Toen het geweten van Judas, de verrader, ontwaakte, zagen we dat hij bleef staan en als een kind in de geboorte omkwam.

Het wordt een geboorte genoemd, omdat dit werk van genade ontspruit aan een geestelijk zaad, namelijk het Woord van God, zoals we al gehoord hebben (1 Petrus 1:23). Aan een geboorte gaat een bevruchting vooraf; de mens is een zekere tijd zwanger, en dan wordt er een compleet mensje geboren, met alle ledematen die bij hem horen. De mens die nu geboren is, bezit wel alle ledematen en is daarmee een compleet mens. Maar toch is hij nog een klein

kind dat nog verder moet groeien tot een grotere jongen en ten slotte tot een volwassen man. Zo gaat het ook met een geestelijk mens.

Een geestelijk mens is in het begin net zo zwak als een pasgeboren kind. Bij het opgroeien valt en struikelt hij heel gemakkelijk, maar hij groeit en wordt sterker. Hij is 'zeer begerig naar de redelijke en onvervalste melk' (1 Petrus 2:2), opdat hij daardoor in kracht mag toenemen. Hij blijft geen kind, maar groeit op 'in Hem, Die het Hoofd is, namelijk Christus' (Efeze 4:15).

Ten slotte wordt het een geboorte genoemd, omdat men bij de geestelijke geboorte het beeld van God ontvangt, zoals bij de natuurlijke geboorte de kinderen op hun ouders lijken. Gods kinderen worden vernieuwd in de geest van hun gemoed, en zij doen de nieuwe mens aan die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid (Efeze 4:23-24). Zij worden de goddelijke natuur deelachtig (2 Petrus 1: 4), en zij zijn aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig (Romeinen 8:29).

Deze geboorte is een nieuwe geboorte of een wedergeboorte. We kunnen ook vertalen: van boven geboren, zoals we dat ook lezen in Johannes 3:31: 'Die van boven komt, is boven allen'. En zo is het ook met deze geestelijke geboorte gesteld. Zij komt van boven; haar oorsprong ligt in de hemel en zij is dus een hemelse geboorte, zoals de roeping een hemelse roeping is, of van boven komt (Filippenzen 3:14). De gelovigen zijn uit God geboren (Johannes 1:13).

Toch is het ook een wedergeboorte - zoals we in 1 Petrus 1:23 duidelijk kunnen lezen - die staat tegenover onze eerste natuurlijke geboorte. Die eerste geboorte vindt plaats in de zonde en is daardoor totaal bedorven. Dit genadewerk van God is een tweede geboorte, omdat een mens daardoor verlost wordt van schuld en verdorvenheid, waarin hij door de eerste geboorte gekomen was (Psalm 51:7). Nu is hij in een andere gesteldheid gekomen. Onze Heiland stelt in Zijn onderwijs aan Nicodemus deze beide geboorten dan ook tegenover elkaar als

Hij in vers 6 zegt: *‘Wat uit het vlees geboren is, dat is vlees; en wat uit de Geest geboren is, dat is geest.’*

2.

Dit is nu de wedergeboorte waarover onze Heere Jezus spreekt. Hij noemt deze zó noodzakelijk dat zonder deze wedergeboorte niemand kan zalig worden. Hij zegt: *‘Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.’*

Het Koninkrijk van God is hetzelfde als het Koninkrijk der hemelen, waarover in de Bijbel zo vaak gesproken wordt. Het is een regering waardoor God alléén als Koning over Zijn Kerk en in de harten van de uitverkorenen regeert door Zijn Woord en Geest. Zij zijn Hem onderdanig in de gehoorzaamheid van het geloof, ze hebben Zijn geboden lief en leven daarnaar.

God heeft vanaf het begin de heerschappij over Zijn kinderen uitgeoefend. Maar in de dagen

van het Oude Testament heeft Hij het volk Israël onderworpen aan het zware juk van de wet en van degenen die hen daartoe als het ware aandreven. Het volk had om het zo te zeggen niet alleen God als hun Koning, maar degenen die op de stoel van Mozes zaten, kenden zij als ‘medegenoten’ van de Messias (Psalm 45:8); in Psalm 82:1 worden zij zelfs goden genoemd. Deze regering is in het Nieuwe Testament afgeschaft, want Christus, de Zoon van God, is alleen de Koning en Heere van Zijn volk. Daarom is de regering van Christus over Zijn Kerk het eigenlijke en echte Koninkrijk van God. Dat hadden Mozes en de profeten al in het vooruitzicht gesteld, maar vanaf de dagen van Johannes de Doper brak het met kracht door en werd het zichtbaar. De Joden wisten veel over dit Koninkrijk te vertellen; ze verwachtten het en vroegen wanneer het komen zou. Maar ze waren het juiste begrip daarvan toch grotendeels kwijtgeraakt (Lukas 19:11 en 17:20). Er was daarom in de dagen van onze Heere Jezus niets méér nodig dan dat het volk goed onder-

wezen werd in de aard en het karakter van dit Koninkrijk, en in de weg en de manier waarop men daaraan deel kon krijgen.

Hierover spreekt onze gezegende Heiland nu met Nicodemus. Hij leert hem wat het betekent om het Koninkrijk van God *te zien*. Dit zien van het Koninkrijk van God is precies hetzelfde als wat vers 5 het *ingaan* in het Koninkrijk noemt. Het betekent de ware, inwendige gemeenschap met Jezus Christus, de Koning van dit Rijk, en met al Zijn schatten en gaven door het geloof. Het Koninkrijk van God wordt gezien door hen die getrokken zijn uit de macht van de duisternis, vrijgemaakt van de wet van zonde en dood. Zij noemen Jezus Christus door de Heilige Geest hun Heere, en worden één geest met Hem (1 Korinthe 6:17). Zij komen in het bezit van alle goederen en voorrechten van dit Koninkrijk, ‘rechtvaardigheid, en vrede, en blijdschap, door de Heilige Geest’ (Romeinen 14:17). Zij worden verzegeld en hebben een levende hoop op de toekomstige eeuwige heerlijkheid.

Niemand zal op een andere manier tot dit Koninkrijk kunnen komen dan door deze nieuwe geboorte. *‘Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien’*. Dit betekent precies hetzelfde als dat andere woord van de Zaligmaker: ‘Voorwaar zeg Ik u: Indien gij u niet verandert, en wordt gelijk de kinderkens, zo zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins ingaan’ (Mattheüs 18:3). Dit wordt in het algemeen gesproken; er wordt niemand uitgesloten, al is hij een Jood, een heiden of een naamchristen. Alle mensen zijn in hun natuur goddeloos en zondig, en niemand van hen kan iets doen wat werkelijk goed is. De Joden dachten dat zij voorrechten hadden en beter waren dan de heidenen, omdat zij kinderen van Abraham waren. Maar Paulus verklaart in het begin van zijn brief aan de Romeinen met kracht: ‘Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods’ (Romeinen 3:23). Hij spreekt ook in het algemeen als hij zegt: ‘Indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel’ (2 Korinthe 5:17). En: ‘Want

in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw scep-sel' (Galaten 6:15).

Dit is ook wat we horen van Johannes, de voor-
loper van Christus; de inhoud van zijn predi-
king was: 'Bekeert u; want het Koninkrijk der
hemelen is nabijgekomen' (Mattheüs 3:2). Hij
wilde met deze woorden zeggen dat men zon-
der bekering of een nieuwe geboorte niet in het
Koninkrijk der hemelen kan komen.

De volstrekte noodzaak van de bekering kan uit
de volgende redenen meer dan voldoende wor-
den aangetoond.

Toen God de aarde had geschapen, schiep Hij
ook de mens, Adam; en God stelde hem als
een stamvader van het hele menselijke geslacht
(Handelingen 17: 26). Wij zijn in onze natuur
allen kinderen van Adam, en hebben door onze
natuurlijke geboorte alle zonden en schuld van
hem geërfd. Omdat Adam gevallen is, kunnen
wij in deze toestand nooit meer zalig worden,
omdat we met hem totaal goddeloos geworden

zijn en aan de verdoemenis onderworpen. Maar God heeft in Zijn genade aan een nieuwe schepping gedacht, een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Hij heeft voor dat doel een nieuw volk afgezonderd, en een nieuw Hoofd, namelijk Christus. Dat volk moet door de kracht van de Heilige Geest op een heel nieuwe manier geboren worden. De onderdanen van dat Rijk zijn aan Christus gegeven, en daarom moeten zij ook op Christus gaan lijken. Door een nieuwe geboorte moeten zij in de kracht van de Heilige Geest tot Zijn onderdanen gemaakt en met Christus verenigd worden. Om deze reden heeft God in de eerste belofte zowel Christus als Zijn gelovigen onder de naam ‘vrouwenzaad’ samengevat.

Verder, we spreken over het Koninkrijk van God. In dit Koninkrijk moet Christus regeren en de mens een onderdaan zijn. Dat moet hij niet zijn in de uiterlijke betekenis, zoals dat bij de aardse koninkrijken het geval is, maar vanuit de diepste bewegingen van zijn hart, met alle oprechte liefde tot de Koning en vanuit

liefde tot Zijn geboden.

Maar nu is het met een mens, wie hij ook is, niet zo gesteld. Hij kan daarom het Koninkrijk van God niet zien, tenzij hij door Gods almachtige kracht totaal veranderd word - hij moet opnieuw geboren, hij moet wedergeboren worden.

Dit had God al eeuwen geleden aan Abraham, de vader van alle gelovigen, laten zien toen Hij aan Abraham beloofde dat zijn zaad ontelbaar zou zijn als de sterren aan de hemel (Genesis 15:5). Op dat moment had Abraham nog geen zoon; later gaf God hem een zoon uit de dienstmaagd Hagar, en eindelijk kreeg hij nog een andere zoon, namelijk Izak. De ene werd naar *het vlees* geboren, maar de laatste naar *de Geest* (Galaten 4:23). Want Izak werd geboren toen zijn ouders al heel oud geworden waren, buiten de gewone orde van de natuur, door een wonder van God. Hij werd ook door het geloof ontvangen (Genesis 15:6; Hebrreeën 11:11). Deze Izak was de zoon van de belofte, in wie het zaad zou genoemd worden (Genesis 21:12).

God wil ons hiermee niets anders laten weten dan dat het bijzondere en gezegende zaad dat aan Abraham beloofd was, niet zozeer van hem was, uit het vlees geboren. Nee, het zou een geestelijk volk zijn dat door de kracht van God uit Joden en heidenen op een nieuwe wijze tot stand gebracht en geboren zou worden, zoals ook Paulus daarover spreekt (Romeinen 9:6-8 en Galaten 4:22-31).

In de tijd van het Oude Testament kon niemand in het bezit komen van de belofte van het land Kanaän en haar heerlijke goederen dan alleen zij die tot de kinderen van Abraham behoorden en besneden waren. Zo kan ook niemand tot het Koninkrijk van God behoren en de geestelijke goederen ervan bezitten, dan alleen zij die tot de geestelijke kinderen van Abraham gerekend worden: 'Die niet uit den bloede, noch uit de wil des vleses, noch uit de wil des mans, maar uit God geboren zijn' (Johannes 1:13).

De Zaligmaker legt op deze waarheid alle nadruk en dringt er krachtig op aan: *Amen, amen, zeg Ik u*. Hij spreekt hier als de Amen, de trou-

we, en waarachtige Getuige (Openbaring 3:14), Die door Nicodemus wordt erkend als een Leraar Die van God gekomen is, omdat God met Hem was (vers 2).

Christus spreekt hier als een Leraar Die van God gekomen is en volmaakt weet wat tot het Koninkrijk van God behoort, waarvan Hij Zelf de Koning is. Hij bevestigt deze waarheid met zoveel kracht, omdat Nicodemus deze waarheid niet kende en ze hem ongeloofwaardig voorkwam. Toch was het ook voor hem nodig om te geloven dat hij zonder de kracht van de wedergeboorte te ervaren, geen deel aan God en de zaligheid hebben kon.

Toepassing

Dit is de betekenis van Jezus' woorden, en het belangrijkste dat we moeten weten van het werk van de genade in de wedergeboorte. Het is voor de zaligheid hoogstnoodzakelijk om dit werk te kennen. Daarom dringt de zaak zélf er bij u op aan, mijn geliefde vriend die dit leest of hoort, om uzelf eerlijk te onderzoeken met

betrekking tot uw toestand - hebt u deze genade van God ontvangen of niet? Als u ze bezit, moet u de barmhartige God daarvoor oprechte dankbaarheid bewijzen. Maar als u deze genade nog niet kent, nú - op het moment dat de deur van de genade nog open staat, ... o, dat u het u daar met een heilige droefheid om te doen mag zijn!

Welnu, deze nieuwe geboorte heeft onbedrieglijke kenmerken die het Woord van God op verschillende plaatsen aanwijst, en we zullen daarvan de vier voornaamste noemen.

a. Het eerste kenmerk vinden we in 1 Johannes 3: 'Eenieder, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren' (vers 9). Dit betekent dat een wedergeboren mens geen genoeg meer heeft in de zonde om die bewust en met opzet te doen. Hij zal in zijn leven zo ver mogelijk bij de zonde vandaan blijven; hij zal ze in alle oprechtheid mijden. Hij heeft nu het blijvende zaad van

genade in zijn hart dat hem voor de zonde bewaart en hem kracht geeft die na te laten en te overwinnen.

b. Het tweede kenmerk reikt Petrus ons aan: ‘En, als nieuwgeboren kinderkens, weest zeer begerig naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen’ (1 Petrus 2:2). Petrus zegt hier: zoals een pasgeboren kind een natuurlijk verlangen heeft naar de melk van de moeder, waardoor het groeit en sterker wordt - zo hangt het met de aard van de geestelijke geboorte samen dat zo’n geestelijk pasgeboren mens ook een dorst heeft naar de zuivere melk van Gods Woord. Hij verlangt ernaar om de zaligmakende inhoud van het Woord in zijn hart steeds dieper te leren kennen, en daardoor in de geestelijke gaven te groeien en sterker te worden. Kunt u dat ook bij uzelf aantreffen?

c. Het derde kenmerk leert de apostel Johannes ons: ‘Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld’ (1 Johannes 5:4). Hij zegt hiermee dat een wedergeboren mens van alles afstand

doet om Christus' wil. Hij hangt met zijn hart niet meer aan de dingen van de wereld, maar hij verafschuwt die en laat zich daartoe niet meer verleiden. Hij heeft bij God in Christus iets van grotere waarde en heerlijkheid gevonden. Kent u hetzelfde verlangen in uw hart? d. Een laatste kenmerk vinden wij in 1 Petrus 1:22-23, namelijk de oprechte en ongeveinsde liefde tot de naaste: 'Zo hebt elkander vurig lief uit een rein hart; gij, die wedergeboren zijt, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en eeuwig blijvende Woord van God.' Vindt u deze oprechte liefde tot uw medemensen ook in uw hart?

Wat zijn er toch veel naamchristenen die zich over deze dingen moeten schamen, omdat zij moeten bekennen dat zij deze kenmerken niet hebben en daarom nog buiten het Koninkrijk van God leven. We kunnen hieraan niet twijfelen als we zien hoeveel mensen nog in hun zonden leven, zonder dat ze zich ergens om bekommeren. Veel mensen hebben geen behoefte

om het Woord van God te lezen en te onderzoeken, en zij streven er ook niet naar in het goede toe te nemen. Veel mensen hebben zich aan de wereld als het ware overgegeven en laten zich geheel meevoeren door de dingen die de wereld aantrekkelijk vindt. Veel mensen hebben geen hartelijke liefde voor hun medemens, maar leven voortdurend in onmin met elkaar, zoals de dagelijkse praktijk laat zien.

Wat zijn veel mensen toch sterk gekant tegen het belangrijke werk van de wedergeboorte! De Heere Jezus zweert met de meeste ernst: *‘Tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.’*

Toch denken veel onbekeerde mensen dat ze wel zalig zullen worden, hoewel ze in zichzelf geen vruchten tegenkomen die onlosmakelijk met de wedergeboorte verbonden zijn. Ze weten niets af van droefheid naar God, een verslagen hart of een verandering van het hart. Ze zoeken niet oprecht naar een toevlucht bij God in Christus, ze grijpen de genade niet aan en verlaten de wereld en de zonde niet.

Veel mensen vertrouwen op het feit dat ze gedoopt zijn, en denken dat ze door de doop wedergeboren zijn. Andere mensen gaan zich anders gedragen; zij doen alsof zij een ander leven willen beginnen, maar ze keren weer snel daarvan terug. Ze laten daarmee zien dat hun verandering niet van God komt, dat het niet begonnen is in hun hart, maar dat het alleen maar mensenwerk is dat ze zelf in eigen kracht hebben ondernomen.

Er zijn ook mensen die in een zekere zin van hun zonden overtuigd zijn; de Geest is een Rechter in hun hart Die hen van hun zonden overtuigt en hen angstig maakt voor de toorn van God, maar daar blijft het bij. Ze nemen zich niet voor om zich oprecht aan God over te geven; ze hebben de wereld nog te lief. ‘Want de kinderen zijn gekomen tot aan de geboorte, en er is geen kracht om te baren’ (Jesaja 37:3). Men blijft als het ware tussen hemel en aarde zweven en men raakt daaraan gewend, totdat de dood hen overvalt en hen meeneemt naar het verderf.

Andere mensen zijn tevreden met een keurig burgerlijk leven en een christelijke belijdenis, waarbij de oude mens 'in leven blijft' en de wereld aan haar trekken komt, maar ze komen niet verder. Ze troosten zich met de gedachte dat ze niet verschillen van alle andere mensen: al die andere mensen zullen toch niet veroordeeld worden, want God is een barmhartige God... Weer anderen hebben op aarde een leven gehad met veel problemen, armoede en zorgen; ze denken dat God hen in de hemel zal opnemen, omdat ze op aarde zo'n moeilijk leven hebben gehad. En zo is er nog veel meer van dat ellendige bedrog te noemen waarmee de satan vele duizenden mensen verleidt en naar de afgrond voert. Ja, deze vijand van God heeft nog veel beklagenswaardige kinderen, die op het punt staan verloren te gaan. Hoewel ze de naam van christen dragen, praten ze vaak spottend over de wedergeboorte, en als er mensen in hun gezelschap zijn die genade bezitten, worden die vaak het mikpunt van hun minachting.

O, wat zullen deze ongelukkige mensen daar spijt van krijgen! Zij hebben van het Koninkrijk van God nooit iets gezien of ervaren, hoewel ze leden zijn van de uiterlijke kerk. Hun verering van Christus heeft geen inhoud en is leeg. Zij zullen het Koninkrijk van God niet kunnen ingaan, omdat ze nooit genade van God hebben ervaren. Het zijn mensen van wie de Zaligmaker zegt: ‘Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk aanzeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!’ (Mattheüs 7:22,23).

Mijn lieve vriend, wat moet ik u aanraden? Niemand kan u redden dan alleen God, in Wie een volheid van genade is. Hij is een God van zaligheid, bij Wie uitkomsten zijn tegen de dood. Moge Hij eens met kracht tot u spreken, zoals dat gebeurde in het dal van de dode been-

deren: ‘Gij dorre beenderen! Hoort het woord des Heeren. Alzo zegt de Heere Heere tot deze beenderen: Ziet, Ik zal de geest in u brengen, en gij zult levend worden’ (Ezechiël 37:4-5). Maar omdat het Woord der waarheid, het Woord van Gods Koninkrijk, het zaad is waardoor deze nieuwe geboorte plaatsvindt, wil ik dit zaad in uw leven uitstrooien met het gebed of God Zijn Geest wil geven, zoals dat eens gebeurd is toen Maria Jezus in haar lichaam ontving (Lukas 1). Luister, God wil Zich over u ontfermen. Hij heeft een koninkrijk gegeven aan Zijn Zoon Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing’ (1 Korinthe 1:30). ‘Een onverderfelijke, en onbevleekelijke, en onverwelkelijke erfenis’ (1 Petrus 1:4). Hiertoe wordt u genodigd door God Zelf. Hij wil Zichzelf en Zijn heerlijkheid aan u schenken; Hij wil al uw zonden vergeven, en Zijn beeld in u herstellen; ja, Hij wil u in Zijn rijk tot koningen verhogen.

Het enige dat God van u vraagt is, dat u ‘de onverstandigheden verlaat, en leeft; en treedt in de weg van het verstand’ (Spreuken 9:6). U moet u afkeren van alle dingen die heel aantrekkelijk lijken, maar die geen enkele waarde hebben, en u moet Jezus Christus aannemen zoals Hij is. U moet u in Zijn eeuwige armen werpen, de wereldse en zondige gedachten vaarwelzeggen. Laat God u redden uit uw diepe ellende die de zonde heeft veroorzaakt, en laat God u brengen tot de rijkdommen van Zijn Koninkrijk, die met niets kunnen worden vergeleken. Leg het ijzeren juk van de duivel en de wereld van u af, en neem het zachte juk van Jezus Christus op u. O, ik smeed u, bedenk toch dat Jezus Zijn Woord met een eed bekrachtigt, dat het onmogelijk is zonder een nieuwe geboorte zalig te worden.

Verlang toch ernstig en vurig naar deze genade. Laat het Woord van God een lamp voor uw voet en een licht op uw pad zijn, en overdenk het dag en nacht. Wijs God op Zijn Woord, dat

Hij u heeft laten verkondigen, en worstel met Hem in uw gebeden of God Zijn beloften aan u wil waar maken. Verlaat de brede weg van de wereld en het gezelschap van de wereldse mensen. Luister niet langer naar hun rampzalige meningen en de bezwaren die zij hebben tegen de weg naar het heil.

Luister eenvoudig naar wat Jezus Christus, de Koning van dit koninkrijk, zegt en ga naar Hem toe en word Zijn onderdaan. Ik denk dan vooral aan u, o mens, die al zoveel overtuigingen hebt gehad, maar het tot nu toe nog niet met God hebt durven wagen. Blijf toch geen moment langer in de kindergeboorte staan (Hosea 13:13), maar breek door tot een echte verandering van uw hart in een geloof dat de wereld overwint. Doe het Koninkrijk van God geweld aan en neem er bezit van door tranen en vurige gebeden tot de genadige God. Gun uzelf geen rust voordat u ervaart dat de Heere Zich over u ontfermd heeft. Houd niet op voordat u in uzelf iets vindt, waarvan u met reden mag geloven dat vlees en

bloed u dat niet gegeven heeft, maar de Vader Die in de hemel is (Mattheüs 16:17).

Maar de mensen die het werk van deze ontfermende God in hun leven ervaren hebben - o, hoe kunnen zij God daarvoor genoeg danken? Ze moeten in de diepe verwondering van hun hart zeggen: ‘Geloofd zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden’ (1 Petrus 1:3).

O, mijn lieve toehoorders, houd u in uw leven aan de geboden van het Koninkrijk van God als mensen die God als hun Heere kennen; die niet meer in de zonde leven, niet meer naar de begeerlijkheden der mensen, maar naar de wil van God (1 Petrus 4:2). ‘Blijf niet meer als de kinderen, maar word in het verstand volwassen (1 Korinthe 14:20). ‘Heb de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is’ (1 Johannes 2:15). ‘Wees dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandel in de liefde, gelijk ook Christus ons lief-

gehad heeft, en Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk' (Efeze 5:1-2).

Wees steeds bezig met de dingen die 'van boven' zijn en laat uw verlangen uitgaan naar het Koninkrijk van de heerlijkheid om uw roeping en verkiezing vast te maken (2 Petrus 1:10).

Probeer het Koninkrijk van God te bevorderen, in uw gesprekken en in uw handelingen, overal waar u bent, opdat velen een onderdaan zullen worden in het Rijk van Jezus Christus.

Als u dit doet, zult u zich steeds mogen verblijden over de schatten van het Koninkrijk van God en zeker mogen zijn van de bescherming en ondersteuning van de Koning, Die u niet zal begeven noch verlaten. Op de aarde moet er in dit Koninkrijk nog voortdurend gestreden worden, maar de overwinning ligt vast in Hem, Die u heeft liefgehad. Zoals Hij u heeft geholpen dóór te breken in het Rijk van Zijn genade, zo zal Hij u ook helpen tot aan uw dood toe. Hij zal u helpen de laatste vijand te overwinnen,

namelijk de dood, en dan zult u binnengaan
waar de Heere een onverwelkelijke kroon ge-
ven zal aan allen die Zijn verschijning lief heb-
ben gekregen.

AMEN

Ja, ik wens abonnee te worden op de Reveil-serie.

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode:

.....

Plaats:

.....

Zend ook een proefnummer aan:

Naam:

.....

Adres:

.....

Postcode

.....

Plaats:

.....

.....
(Handtekening)

Deze antwoordkaart in envelop zenden naar: (voldoende frankeren)

Pieters Media bv
Voorstraat 5
4503 BH GROEDE

Uitgave
STICHTING “SMYTEGELT-FONDS”

R_{EVEIL}-SERIE

Voorzitter

Ds. J.A. Kloosterman, Lunteren

Secretariaat

Heereweg 7, 2161 AB Lisse.

Vrije giften en abonnementsgeld
storten op IBAN: NL94 INGB 0000 5814 92
t.n.v. Penningmeester
“Smytegeltfonds”, Putten

Abonnement: € 12,- per jaar (10 ex.)

**Opgave nieuwe abonnees en
adreswijzigingen aan:**

Pieters Media bv,
Voorstraat 5,
4503 BH GROEDE

of per e-mail: reveil@pietersgroede.nl
www.reveilserie.nl